

Věc T-264/04

WWF European Policy Programme

v.

Rada Evropské unie

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Výjimky týkající se ochrany veřejného zájmu – Částečný přístup“

Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2007 II - 915

Shrnutí rozsudku

1. *Akty orgánů – Odůvodnění – Povinnost – Rozsah*
(Článek 253 ES; nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001)
2. *Evropská společnost – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001*
(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, článek 4)

3. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001*
[*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. a)*]
4. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001*
(*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1)*)
5. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001*
(*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 6)*)
6. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001*
(*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001*)
7. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001*
(*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001*)

1. Povinnost orgánu odůvodnit své rozhodnutí, kterým se odmítá přístup k dokumentu, má za cíl jednak poskytnout dotčené osobě dostatečné informace pro zjištění, zda je rozhodnutí opodstatněné, nebo zda je případně stíženo vadou, která umožňuje napadnout jeho platnost, a jednak umožnit soudu Společenství vykonávat jeho přezkoumání legality rozhodnutí. Rozsah této povinnosti závisí na povaze dotčeného aktu a na kontextu, ve kterém byl přijat.
2. Přístup veřejnosti k dokumentům orgánů představuje právní zásadu a odepření přístupu je výjimkou z této zásady. V důsledku toho musí být případy odepření stanovené v článku 4 nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise vykládány a používány restriktivně, aby nebylo znemožněno uplatnění této obecné zásady. Navíc je orgán povinen zkoumat pro každý dokument, jehož zpřístupnění bylo požadováno, zda s ohledem na informace, které tento orgán má, může zpřístupnění dokumentu skutečně porušit jeden z aspektů veřejného zájmu chráněný výjimkami umožňujícími odepření přístupu. Aby tyto výjimky byly použitelné, musí být nebezpečí porušení

(viz bod 36)

veřejného zájmu důvodně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické.

(viz bod 39)

3. Orgány mají široký prostor pro uvážení, když zkoumají, zda může přístup k dokumentu porušit veřejný zájem chráněný článkem 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, a v důsledku toho se musí přezkum legality rozhodnutí orgánů odpírajících přístup k dokumentům z důvodu závazných výjimek týkajících se veřejného zájmu vykonávaný Soudem omezit na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i nedostatku zjevně nesprávného posouzení skutkových zjištění a nedostatku zneužití pravomoci.

(viz bod 40)

4. Výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti

k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise jsou upraveny kogentně, a orgány jsou tedy povinny odepřít přístup k dokumentům, na které se tyto výjimky vztahují, je-li předložen důkaz o okolnostech uvedených v těchto závazných výjimekách. Liší se tedy od výjimek, které se týkají zájmu orgánů zachovat tajnost jejich porad, stanovených v čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001, při jejichž použití mají orgány posuzovací pravomoc, která jim umožňuje vážit jednak svůj zájem zachovat tajnost svých porad, a jednak zájem občana na získání přístupu k dokumentům.

(viz bod 44)

5. Ze samotného znění čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise vyplývá, že orgán je povinen zkoumat, zda je třeba přiznat částečný přístup k dokumentům uvedeným v žádosti o přístup tak, že se případné odepření omezí pouze na údaje, na které se vztahují uvedené

výjimky. Orgán musí přiznat takový částečný přístup, pokud cíl sledovaný tímto orgánem, když odpírá přístup k dokumentu, může být dosažen za předpokladu, že se tento orgán omezí na skrytí částí textu, které by mohly poškodit chráněný veřejný zájem.

(viz bod 50)

se bodu pořadu jednání zasedání jednoho ze svých výborů s ohledem na čistě informativní povahu tohoto bodu a neexistenci zvláštního prováděcího opatření. Není tedy možno dojít k závěru, že Rada, když tvrdila, že takový zápis neexistuje, porušila právo dotčené osoby na přístup k dokumentům, jak je uznáno nařízením č. 1049/2001.

(viz body 61–63)

6. Bylo by v rozporu s požadavkem transparentnosti, ze kterého plyne nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, aby se orgány dovolávaly neexistence dokumentů s cílem vyhnout se použití tohoto nařízení. Efektivní výkon práva na přístup k dokumentům předpokládá, že dotyčné orgány, pokud je to možné a předvídatelným, a nikoliv svévolným způsobem, zpracovávají a uchovávají dokumentaci týkající se jejich činností.

7. Za účelem použití nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise je nutno pojmy „dokument“ a „informace“ rozlišovat. Právo na přístup veřejnosti k dokumentu orgánů se vztahuje pouze na dokumenty, a nikoliv na informace chápané širě a neznamená povinnost orgánů odpovědět na jakoukoliv žádost jednotlivce o informace.

Nelze mít za to, že Rada postupovala svévolným nebo nepředvídatelným způsobem, když nezpracovala zápis týkající

(viz body 75–76)